

ו, שטרם שורים אלו הימים העליונים, סוד אות ו'. ואם תאמר, כיון שסוד זה של מג המצוות התקדש, מדוע יורד? שהרי למןנו, מעלים בקדש ולא מורדים. ומדווע יורדת למטה באלו הימים הפתוחונים?

בא וראה, כתוב (ויקרא ט) וכפר בעדו ובעד ביתו וגו'. מי שיכפר בעדו ובעד ביתו צריך (לכפר) על עצמו חלה, ואחר כך על ביתו. פרוגמת זה, מרגנה זו מתחילה להתקדש ולגיאת בקדשה לכפר עליו, וכיון שהוא בקדש, צריך לכפר על ביתו וקדש אזהם, ועל זה יורד למטה לקדש ביתו. ובמה מקדש להם? בישראל של מטה, בחשבן העمر. וכיון שאלו מתקדשים, צרכיהם להעלות אותו למעלה. שהרי באשר בית הפלגה מתקדש, אז עולה למעלה, להתקשור באלו הימים העליונים.

ועל זה אנו עושים חשבן בעמידה על הרוגלים, לפי שאלו הימים עליונים. וכן בכל זמנה אדם לאלו הימים הualiונים, בין בתפלת בין בשבח, צריך לעמוד על רגלו, תירכיהם והגופם כאחד שם. ירכיהם וגופם לעמידה פוצר שעומד בכחו, ולא בנטקה שדרפה לשכת. וזאת, ממשום שבח של העולם העליון. ממשום שהוא סוד הנזכר, נשים פטורות מחשבון זה, ולא מחיבים למןות, רק הזכרים, להתקשור כל אחד כמו ששאריך. בגין זה, (שםותכו) יראה כל זכור. זכרים ולא נשים. ממשום שסוד הפריטה בזכר הוא, ולא בנטקה, ממשום שעמיקה סוד למעלה, נשים לא מתחייבות.

מצות כתיב חסר בלא ו', דעת לא שראן אינון יומין עלאין, רוזא דרוי.

נאי תימא, כיון דהאי רוזא דתג המצוות אהקדש, אמא נחתא, דהא תנינן מעליון בקדש ולא מוריון, אמא נחתא לתטא באינון יומין תפאי.

הא חזי, כתיב (ויקרא ט) וכפר בעדו ובעד ביתו וגו', מאן דיכפר, אצטראיך (נ"א לכפר) עלייה בקדמייה, ובתר על ביתיה. בגוונא דא, האי דרגא, שארי לאתקדשא ולנטקא בקדושה, בכפרא עלייה, וכיון דאייהו אהקדש, בעי לכפרא על ביתיה, ולקדשא לוין, ועל דא נחתא לתטא לאקדשא ביתיה. ובמה מקדש לוין, בישראל דלתטא. בחושבנה דעומר וכיון דאלין מתקדשאן, בגין לסלקא לה לעילא, דהא כר ביתה דמטרונייתא אהקדשת, כדיין סלקת לעילא, לאתקדשא באינון יומין עלאין.

(דף קפ"ג ע"א) לעילא.

על דא אנן עבדין חשבנא, בקיימא על קיימין, בגין דאינון יומין, יומין עלאין אינון, וכן בכל זמנה דעאל בר נש לאינון יומין עלאין, בין באלוותא, בין בשבחא, אצטראיך לקיימא על רגלו, ירפין וגופא בחדר תפן. ירפין וגופא לקיימא, בדקורה דקיימא בחיליה, ולא בניקבא דארחה למשיב. ועוד בגין שבחא דעלא מא עלאה.

ובגין דאייהו רוזא דדקורה, נשים פטורות מהושבנה דא, ולא מתחייבן לימי נמי בר דכווין, לאתקדשא כל חד בדקא יאות. בגוונא דא, (שםותכו) יראה כל זכור, דכווין, ולא נשים. בגין דרוזא דברית בדקורה אייהו, ולא בנוקבא, ובгин דקיימא רוזא לעילא, נשים לא מתחייבן.